ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

24 EYLÜL 1998 PERŞEMBE • SAYI: 61 • FİYATI: 100.000 TL

ÇİLLER FENA HALDE DAĞITMAYA DEVAM EDİYOR!

Cumhuriyet tarihinin en beceriksiz, en ilkesiz, en hırslı politikacısı olan Tansu Çiller, türban ticaretiyle oy kapma telaşına düştü! Çifte pasaportlu yükselen değerler gülü, mitinglerinde türban dağıtarak "maneviyat" yapıyor. Çiller'in sömürü tezgâhı boşa çıkacak, çünkü "inançlı" olmak başka, "aptal" olmak bambaşka!

ORANIN EN İYİ BALIKÇISI

Ferhan Şensoy

-Taze balık var mı?
-Balıklardan ne var...
gibi kurşuni sorular sormaya gerek duymadan girdiler balıkçıya. Tarassut ağbi ve arkadaşları...

ORANIN EN İYİ BALIKÇISI

Bunları sormaya gerek yoktu, "oranın en iyi balıkçısı" diye nam yürümüştü zaten dükkanın. Lokantanın tıklım tıklım dolu oluşu da bu anlamda iyi bir işaretti... Balık iyi ki, millet üşüşmüş... Bir masa bulup çöktüler... Derhal başlarına dikilen garson, her türlü taze balık bulunduğunu belirterek, en ufak endişeye yer bırakmadı...

En ufak endişe de bir sigara dumanı olarak uçtu gitti masadan...

Ortaya büyük bir sinarit buğulama, geniş ortaya tava barbun ve ızgara kefal söylediler... Önce rakı geldi, su geldi, buz biraz sonra geldi, kadeh tokuşturulamadan da masaya soğuk meze saldırısı başladı.

TAMAM TAMAM KOY, HEPSİNDEN KOY.

denildi, garson koydu... Soğuk meze çerçevesinde sıcak bir muhabbet başladı masada... Tarassut Ağbi, rakısından yudum alarak, sigaranın dumanını burnundan üfleyerek, gerine gerine trafikte iki magandaya nasıl derslerini verdiğini, yol vermeyenin zart diye sağından geçmek...

...geçerken ve geçtikten sonra aralıksız klakson çalmak, sonra önüne geçip hafif hafif gaz kesmek gerektiğini, bunların, bundan anladığını uzun uzun anlattıktan sonra soğuk mezeler yenildi... Ara sıcaklara geçilirken rakı yenilendi ve Tarassut Ağbi garsona balıkların atılmasını emretti...

YENİ RAKI

TEMİZLENİYOR AĞBİ...

denildi.

BUĞULAMA ATEŞE KOYULDU HERHALDE.

KOYULUYOR AĞBİ, İÇERİĞİ HAZIRLANIYOR.

denildi...

İkinci şişenin ilk kadehleri tokuşturulurken, ikinci el araba alım-satım piyasasının durgunluğundan girdi konuya Tarassut Ağbi, konu genel ekonomik sıkıntıdan hükümete, derken seçimlere ulaştı... Tarassut Ağbi'nin seçimleri çok gereksiz bulduğunu belirten açıklayıcı uzun konuşması, ben başkan olsam bir haftada mumu çeviririm Türkiye'yi noktasına ulaştığında, ikinci rakı şişesi bitmişti...

Tarassut Ağbi garsonu çağırıp balıkları sordu...

ATILIYOR AĞBİ.!.. denildi...

NE ATILIYOR LAN?. NİYE HALÂ ATILMADI.!.

IZGARA BİRAZ KALA. BALIKTI, İLK ÖNCE SİZİN-KİLER ATILIYOR AĞBİ.!.

BUĞULAMA N'OLDU?.

OLUYOR ABİ.!.

OLUR OLMAZ GETİRİN!

dedi Tarassut Ağbi...

Balığı beklerken üçüncü şişe rakıya arkadaş peynir, ve kimi sıcak mezeler söylendi... Üçüncü şişeyle birlikte Tarassut Ağbi'nin milletvekili olarak birkaç partiden şansı olduğu konusu gündeme geldi ve konuşmalar hararetlendi...

Masadakiler bu adaylığı dektekliyor, Tarassut Ağbi, zaman ve ortamın uygun olmadığını vurguluyordu ki birden gözü masadan oldukça uzakta pinekleyen suçlu gibi önüne bakan garsona ilişti, el kol işaretiyle onu masaya çağırdı...

N'OLDU OĞLUM BİZİM BALIKLAR?.

ŞİMDİ ÇIKIYOR AĞBİ.!.

Başka masalarda da aynı şikayet gözleniyordu... Herkes mezelerle oyalanmış, beklediği balığa bir türlü kavuşamamıştı...

MAHSUS YAPIYORLAR.!. BALIĞI GECİKTİRİP, BİR SÜRÜ MEZE KAKALIYORLAR, BOK GİBİ RAKI İÇİRİYORLAR... DOYDUK ZATEN, BALIK YİYECEK YER KALMADI...

dedi, Tarassut Ağbi...

...Ve sinirli bir hareketle garsonu çağırdı...

GEL GEL.!. BALIKLAR KALSIN.! BALIK-SIZ HESABI GETİR...

dedi ve garsonun "Aaa olur mu ağbi, sizin balıklar çıkmak üzere." diye mırıldanmasını bekliyordu...

Oysa garson sakinaz...

EMREDERSİNİZ AĞBİ.!.

ORANIN EN İYİ BALIKÇISI

diyerek, pastel bir uysallık içinde, hesabı almaya gitti, getirdi... Tarassut Ağbi ve arkadaşları ödeyip çıktılar... Onların gürültülü çıkışından esinlenen balık bekleme konumundaki bir başka masa daha balıksız hesap istedi... Giderek bu durum salgın bir hastalık gibi yayıldı lokantaya... Garson onlara çok hakaret ederek, özür dileyerek, harcasa kolonya dökerek, balıksız hesapları getirdi, kimse balık yemeden başladı lokanta. Garson derin bir oh çekerek içeri girdi...

O SON MASA DA GİTTİ Mİ?.

diye sordu patron...

GİTTİLER.!.

dedi garson, patron da derin bir nefes aldı...

UCUZ ATLATTIK VALLA PATRON, O TARASSUT AĞBİ HIR ÇIKARACAK DİYE ÇOK KORKTUM...

BİRŞEY OLMAZ OĞLUM, SİMDİ GELİYOR, DİYECEKSİN, ATILDI DİYECEKSİN, BİR SAATTEN SONRA KİMSE BALIK SORMAZ.!

BALIK DA ALIP YAPSAK N'OLUR?.

KİM UĞRAŞICAK ONUNLA, BALIKSIZ DA OLUYOR İŞTE.!.

ORANIN EN İYİ BALIKÇISI

► MEDYADA MEGA SATIŞLAR! Çalışanlarıyla beraber satılan gazeteler, ortalığa milyon dolarlar saçan müteahhitler, el değiştiren TV kanalları, alternatif tekel arayışları, "aklama" kokan alışverişler... Türk medyasında toz dumandan göz gözü görmüyor!..

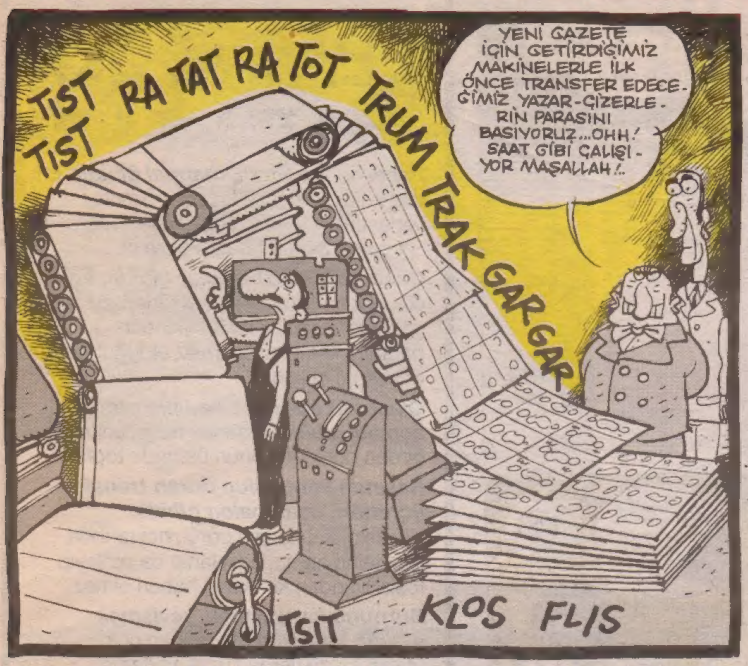

► CHP, seçimlerde Avrupalı Sosyal Demokratlar'dan destek almaya çalışıyor!

► Cumhurbaşkanı Demirel, İstikla Marşı'nı ilahi gibi okuyan bürokratı, "Çok içten okudu" diyerek övdü!

► DTP milletvekili Ayseli Göksoy, türban mitinglerini protesto için Tansu Çiller'e karaçarşaf yolladı!

► İŞÇİ, İŞBİRLİKÇİYE DERSİNİ VERDİ! 6 bin 500 metal işçisi, MESS ile yapılan toplusözleşmeyi "ihanet" olarak değerlendirerek Türk-Metal Sendikası'ndan toplu halde istifa etti!

AZ SONRA!..

DSP, CHP'yi "kardeş parti" ilan etti! Olay, siyasal çevrelerde coşkunluğa yol açarken, açıklama yapan Bülent Ecevit, "Kimse yanılmasın! Kardeş partimiz CHP, Cumhuriyet Halk Partisi değil, Jamaika'da bulunanve toplam 18 üyesi olan Collective Helezion Party'dir! Aman diyim!" dedi!

AZ SONRA!..

Magazin dünyasında kavga bitmiyor! Acar gazeteciler, bu kez de Yasemin Yalçın'ın bebeğinin ultrason görüntülerini ele geçirdi! Olayı öğrenen İlyas İlbey, bir muhabirin dalağını sökerek, ihtiyacı olan bir hastaya naklettti!

AZ SONRA!..

Medya darmaduman! Alışverişlerin sonuncusunu Aydın Doğan yaptı ve Hürriyet'i 5 milyon dolara satın aldı! "Hürriyet zaten sizindi" denilmesi üzerine telaşlanan Doğan, "Doğru! Ama ortalık o kadar karışık ki, bi an unutmuşum. Peki ben o parayı kime verdim? Niye verdim? Lan n'oluyor?" şeklinde konuştu!

AZ SONRA!..

Son dönemde İnönü Stadı'nı iyice sahiplenen Cem Uzan, sahanın orta yuvarlağına 50 katlı gökdelen yapmaya karar verdi! Beşiktaş Başkanı Seba, "Kimseye taviz vermeyiz! Gökdelenden en az 5 kat isteriz" dedi!

AZ SONRA!..

Mesut Yılmaz'dan önemli açıklama: "Devleti çetelerden temizlemek lazım!" Başbakan şunları söyledi: "Devlet içi çeteler o kadar güçlü ki, onları kendilerinden başka kimse temizleyemez! Bizim bunu yapacak ne gücümüz, ne de becerimiz var. Çetelerden rica ediyorum, kendilerini feshetsinler! Ya da devleti tamamen temizlesinler, hepimiz kurtulalım!

AZ SONRA!..

Tansu Çiller'in şok kararı! Son dönemde dinci kesimden oy kapma mücadelesine girişen Çiller, İstikla! Marşı'nı ilahi şeklinde okuyan parlak bürokratla düet yapmaya karar verdi! İkilinin, "Vatikan'da Beş Minare" adlı kaseti yakında piyasada!

AZ SONRA!..

Clinton cinsel organını kesti! "Her şey senin yüzünden oldu pis müsibet" diyerek organını bıçaklayan Başkan Clinton, Washington Sosyal Sigortalar Hastanesi'ne kaldırıldı! Uzmanlar, "Clinton, artık icraat yapamaz. Nasıl ki kediler, bıyıkları kesilince dengesizleşir, işte onunki de böyle bir durum" yorumunu yaptı!

AZ SONRA!..

DERYA SAYIN

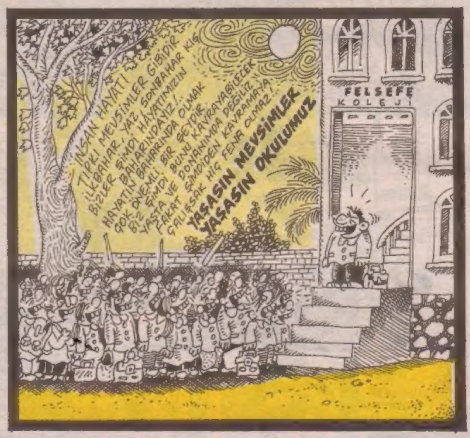

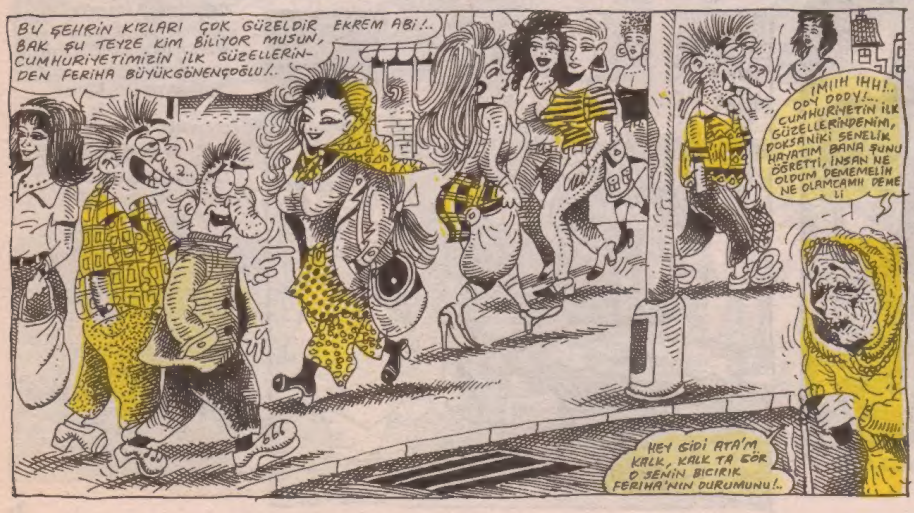

fiko'nun sarkacı

HER ŞEY BİR ŞEY GİBİDİR

Fenerbahçe Stadı, mangal gibidir. En alta kolay tutuşacak olanlar özenle yerleştirilir. Onun üzerine "etler" dizilir. Sonra da üstten tutuşturuluverir.

Gazeteciler, futbolcular gibidir. En çok parayı verene anında giderler. Her gittikleri yerde de renk aşkından ve paranın ne kadar önemsiz olduğundan bahsedip dururlar.

Okulların açılması, kadının eteğini açması gibidir. İnsanlar heyecanlanır ve birden bütün ilgi onun üstünde toplanır.

Basında konuşulup duran transfer ücretleri, uçan balon gibidir. Yükseldiğini herkes görür, hayranlıkla izler falan aama, havalanıp da patlayıp fosladığından kimsenin haberi olmaz.

Burnunu karıştırmak, sevişmek gibidir. Yaparken izlemekten çok utanırsın, gözlerden uzak yerlerde kimseye görünmeden yapmaya çalışırsın. Ama bir yandan da onu yapmaktan çok zevk alırsın.

Clinton'ın fermuarı, yerçekiminin kanıtı gibidir. Hiç yukarıda duramaz. Ne zaman biri yukarı çekse, o hemen anında aşağı düşer, açılır.

Gazete satın almak, dayak döşeli ev almak gibidir. Önce bütün olarak alırsın, sonradan istediğini dışarı atar, istediklerini içeride bırakırsın. Baktın astarı yüzünden pahalıya geliyor, anında satıverirsin.

Ailelerinin yanından ayrılıp başka bir şehre okumaya giden gençler, Alaattin Çakıcı'nın ayakkabıları gibidir. Bağlarını çıkarıp atmış gözükürler, ama yine de hareketlerini özgürce kendileri belirleyemezler.

Televizyon kanallarının kapatılıp ekranların karartılması, güneş tutulması gibidir. Dünyamız zararlı ışınlardan bir süre için korunur, ama belirli süre dolar dolmaz maalesef ışınların etkisi altına gireriz.

Sakız çiğnemek, işçi çalıştırmak gibidir. İnsanlar, işleri bitince, ikisini de kaldırıp bir kenara atıverir. Ya da sırf zevk için birini atıp, yerine bir başkasını alıverir.

Fenerbahçe Stadı, akrep gibidir. Akrebin kaçacak yeri kalmayınca kendini sokması benzeri, maçı kazanamayacağını anlayınca o da kendini yakıverir.

FİKRET BEKLER

Cumhuriyet Dinozor
Sayı: 61
24 Eylül 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • ***Yazişleri Müdürü:*** Zafer Temoçin • ***Basıldığı Yer:*** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • ***Yayına Hazırlayan:*** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • ***Grafik Uygulama:*** Fenni Özalp • ***Kaligrafi:*** Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • ***Faks:*** (0212) 514 01 95
Adres: Türkocağı Caddesi, 39/41Cağaloğlu / İstanbul

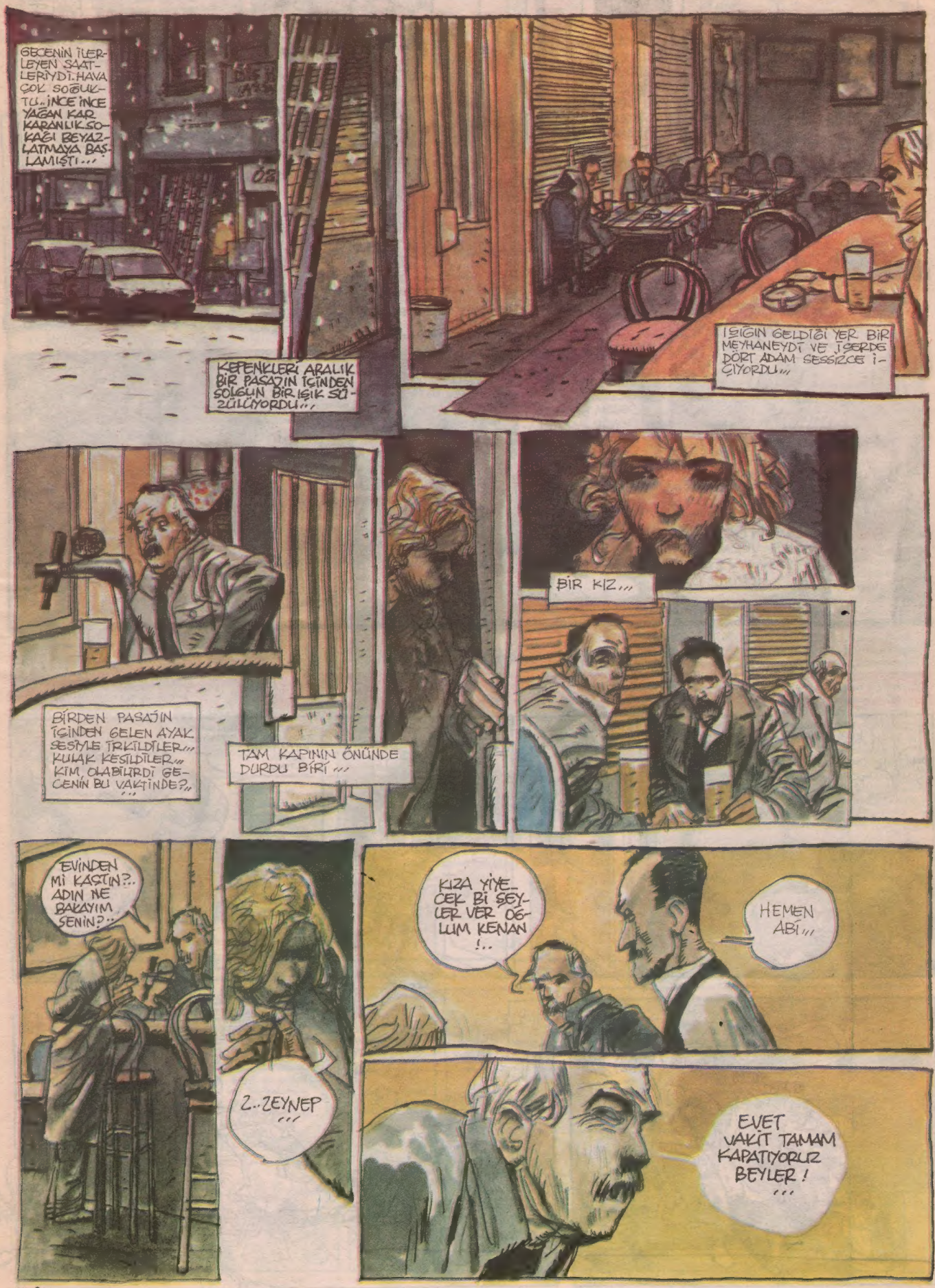

Devamı 6. sayfada

Baştarafı 5. sayfada

BU GECE KALACAK YERİN VAR MI?..

İ..IHH...

ÜST KATTAKİ ODAYI HAZIRLA KEMAN!.. YENİ YATAĞI KOLTUKLARI OLANI!...

HEMEN ABİ!..

MEYHANE SAHİBİ KIZI SIKTI KOLLARININ ARASINDA.. KIZ U-ZAKLAŞMAYA ÇALIŞTI AMA A-DAM GİKİ SIKI TUTUYORDU.. KIZ ÇARESİZCE DİĞERLERİNE BAKTI...

RAHAT BI-RAK KIZI ÇETİN!.. BIRAK ZAVAL-LIYI!..

SİZ DEFOLUN BAKALIM.. BANA OLAN BORÇLARINIZI ÖDEYİN ÖNCE! VERE-SİYE VERMESEM SÜRÜNECEKSİNİZ HEPİNİZ!..

ÜÇ ADAM SES-SİZCE DIŞARI ÇIKTILAR.. KAR DEVAM EDİYORDU.. DÖNÜP BAKTIKLA-RINDA ÜST KATTAKİ IŞIĞIN YANDIĞI-NI GÖRDÜLER.. BİR ARA KIZIN ÇIĞLI-ĞINI DUYAR GİBİ OLDULAR...

BİTTİ

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

SAHİ Mİ?..

NEYLA BAK, KEDİ GETİRDİM... O KADAR GÜZEL Kİ..!

OHOO! FARELER CİRİT ATIYOR..! BU EVE NE İÇİN GETİRİLDİĞİM ORTADA, EN İYİSİ KAPI ARALIKKEN KAÇAYIM BURDAN, HADİ BAY..!

KİM O?..

KAPI, TARZAN... KAPI, TARZAN...

GÜM GÜM

GÜP!

OHOO! TERTİP SEN SADECE SAÇLARINI MI GİZLEYE-BİLİYORSUN KEPİN ALTINDA..!

PLAYBOY

PIRRR

LA LA LA BU NE?..

İŞTE, NİHAYET ONU BULDUK... BİZE KÜFRETMENİN BEDELİNİ AĞIR ÖDE-YECEK BEYAZ ADAM..!

MEDYAZOR

Efsane sıkıştı

Kuşak farkını silen konser

- Önceki akşam Ali Sami Yen'de, kuşaklar arasındaki farkı silen bir konser izledik. 14 yaşındaki çocuklarla, 50 yaş üzerindeki kuşaklar aynı keyfi, aynı zevki ve heyecanı yaşadılar.
- Rolling Stones bize şunu ispatladı. İnsan en iyi yaptığı şeye saygı duyarak, onu her gün mükemmelleştirmeye çalışarak 35 yıl boyunca zirvede kalabiliyor.
- Yazısı 25. sayfada

Ertuğrul ÖZKÖK

Rolling Stones'un geçen günlerde Ali Sami Yen Stadyumu'nda verdiği konser üzerine çok yazı çıktı. **Perihan Mağden, Ertuğrul Özkök, Tuğrul Eryılmaz!** Bizim gözümüze hemen bu üç yazı çarptı. Medyazor kıdemlisi E. Özkök'ü artık çözdük, yazdıkları üzerine yorum yapmaya değmez, Perihan Mağden ise her zamanki *'huzursuz'* üslubuyla yazmış, pek keyif alamadık. Fakat Tuğrul Eryılmaz'ı es geçemezdik. Rolling Stones hayranı ve uzmanı olduğunu bildiğimiz Sayın Tuğrul Eryılmaz **Mick Jagger'**ın performansı, şarkılardaki nostalji, repertuvarın 68 ağırlıklı olmasından belli ki büyük heyecan duymuş. İçtenlikli başladığı yazısının bir yerinde ise yine kendi iyi duyguları var. Şöyle: *"Özetle Jagger geçmişine üstüne basa basa sahip çıkarak biz 'çağdaşlarına' iman tazeletti. Kapitalizm insanı ne kadar yoldan çıkarırsa çıkarsın insanın hiç değilse kendinin yarısını kendine saklayabileceğini gösterdi. 50'sinden sonra bile..."*

Akıcı biçeme, bilgi ve duygu yüklü yazılara, muhalif ruha ve entelektüel gazetecilere, bizlere de bir şeyler kattığı için sevgi duyuyoruz. Tebrikler Sayın Tuğrul Eryılmaz. (Görüldüğü gibi medyazorun, muhalif olmak için muhalif olmayan tavrını cümle âleme ispat etmiş olduk. İlk kez oluyor bu, biz de gururlandık.)

Şimdi gelelim Milliyet'in aynı konserle ilgili olarak birinci sayfadan verdiği habere: *"Efsane sıkıştı."* İçerdeki yazıda ayrıntıları öğreniyoruz: *"Dünyanın dört bir yanına haber olarak geçilen muhteşem konserin ilginç ve komik bir detayı ise pek duyulmadı. Mick Jagger'ın yanından ayırmadığı seyyar kulis tuvaletinin klozeti kırılınca, zor durumda kalan Staras yetkilileri Türkiye'de sadece* ***Sezen Aksu*** *ve* ***Sertab Erener'****de bulunan tuvalet için harekete geçti. Kısa süre sonra Sertab Erener'in kapısını çalan yetkililer sayesinde Jagger'ın tuvalet problemi çözüldü."*

'Deccal' İstanbul'da

Mick Jagger İstanbul'a hiç görmediği ve hiç göremeyeceği bir gece yaşattı. Ali Sami Yen'den yay... dört bir tarafında hissedildi. Şeytana sempatilerini yollayan 55'lik Jagger, bir gram yaşlanmad...

Ne diyelim şimdi bu habercilik anlayışına. *'Paparazzi + Televole'* ekolünün dört dörtlük bir yansıması bu ve elbette *'çok boktan.'*

Hakkı Bey, Rolling Stones'daydı

PERİHAN MAĞDEN

Değerli okurlarım, size bu mısraları yağmurlu bir pazar gününün içinden yazıyorum. Üstelik aylardan eylül. Kendimi bildim bileli, pazar günleriyle bir meselem olmuştur. Eylüllerle de. Heyhat! Pazar günleri ...

tehlikeli günlerim bu neşeli gülerimdi... Mehmet Y. Yılmaz'ı aradım; "Hakkı ... Stones'a gidelim. Gazete bize güzel y... Mehmet Bey, Türk ırkının yarattığı e... biridir. "Hakkı Bey'in kabul edeceğin... dedi. "Peki," deyip kapadım. (Hümm... Hakkı Bey'i aradım. "Gelir misiniz?" ... hiç dinlemedim. Bunlardan hiç anlam... değil mi?" dedi. "Evet," dedim. (Dür...

Kendi evlatlarını yiyen...

Gün Işığında

AHMET KABAKLI

E - mail : ahmet.kabakli@ihlas.net.tr

Artık 18 yaşına basan 12 Eylül'ü sağduyu ile tartışmak zamanı çoktan gelip geçmiştir. Kendi hatâlarını ve hattâ suiistimallerini, gasbettiği iktidarın kanunları ve sedit yasaları ile yasaklaması, yaptığı işlerin en kötüsüdür. Her darbede olduğu gibi Hakkı ve halkı hiçe sayan davranışlarla milletin sevgi hislerini öldürmüştür.

Meclis iradesiyle kurulmuş meşru hükümete bağlı, yani devlet kuvveti sayılan çok sayıda sıkıyönetim bölgeleri varken, bütün yurtta ne hikmetse, kan oluk gibi akıvermiştir. 12 Eylül'de komutanlar darbe yapıp meşru yönetimi devirince ise, birdenbire kanlı baskınlar kesilmiştir.

Onun için bu darbe, seçilmiş iktidar ve muhalefetlerce çok ters karşılanmıştır. Sırf **bunu yapanların saltanatı için** hileli olarak algılanmıştır.

Tanınmış bir liderin sürgün edil-

Sırasında devletini de hiçe sayan **zinde güçlerle, halkımız ve demokrasi aleyhinde** her anlamda çıkar ilişkileri kurdu. TC'yi istedikleri devlete dost, istedikleri komşuya düşman ettirmek imkânı bağışladı.

Öyle ki, birileri aracılığı ile Türkiyemiz, ABD'nin dümen suyunda bir yarı sömürge manzarasını sık sık gösterdi.

12 Eylül yönetiminin en korkunç hatâsı; şüphesiz yine ABD'nin isteğiyle, yurdumuzun sahibi olan milliyetçilere husumet göstermesidir. Yani yıllar boyu, ülkemizi kan gölüne çeviren komünist militanlarla, canlarını ortaya koyarak, yurdumuzu, Sovyet nüfuzuna düşmekten koruyan **ülkücü-milliyetçi** gençleri aynı kefeye koymasıdır. Hatâ denilebilir ki, **(halkımızın istekleri hilâfına)** milletimizin öz cevherinden 5000 şehit veren bu gençlere, zulümler yapmasıdır.

Ahmet Kabaklı'nın Türkiye gazetesinde, köşesinde işlediği konu 12 Eylül darbesi. Yiğidi öldürelim, ama hakkını vermemezlik etmeyelim. Kendisinden hiç beklemediğimiz saptamalarda bulunmuş. Bakalım:

"Her darbede olduğu gibi hakkı ve halkı hiçe sayan davranışlarla milletin sevgi hislerini öldürmüştür. Meclis iradesiyle kurulmuş meşru hükümete bağlı, yani devlet kuvveti sayılan çok sayıda sıkıyönetim bölgeleri varken bütün yurtta ne hikmetse, kan oluk gibi akıvermiştir. 12 Eylül'de komutanlar darbe yapıp meşru yönetimi devirince ise birden bire kanlı baskınlar kesilmiştir."

"12 Eylül'ün en acı tarafı, ABD'nin teşviki ve yardımı ile Washington tarafından yaptırıldığının ortaya çıkmasıdır."

Buraya kadar güzel. Yaşlılığının saltanatını süren **Bay Kabaklı**, ömrünün hiç değilse bu döneminde bir-iki gerçeği görebilmiş. Fakat sonra damarlarındaki aşırı sağcı kan kabarmış olacak ki 12 Eylül analizinin devam ettiği yazısında, tosuncukları da kutsamadan edememiş. Bakın tespitine: *"12 Eylül yönetiminin en korkunç hatası; şüphesiz yine ABD'nin isteğiyle yurdumuzun sahibi olan milliyetçilere husumet göstermesidir. Yani yıllar boyu ülkemizi kan gölüne çeviren komünist militanlarla, canlarını ortaya koyarak yurdumuzu Sovyet nüfuzuna düşmekten koruyan ülkücü-milliyetçi gençleri aynı kefeye koymasıdır."*

Bay Kabaklı da belli ki yıllardır faşist camiada savunulan *"Biz komünistlere tepki olarak çıktık; vatanımızı-milletimizi savunuyoruz"* gibi artık beş yaşındaki çocukların bile inanmadığı bir savı koymuş yazısının odağına. Oysa biz daha eski zaman ülkücülerinin kamplarda özel eğitimden geçtiğini, devletle iç içe çalıştıklarını, birçok provokatif eyleme karıştıklarını, uzantılarının hâlâ devam ettiğini, günümüzün Susurluk-çeteleşme olaylarında bile aktif rol oynadıklarını, çek-senet-uyuşturucu ve silah kaçakçılığı işleriyle uğraştıklarını anlamazlıktan gelenlere neyi anlatabiliriz ki şimdi? 12 Eylül darbesi, **M. Ali Ağca, Alaattin Çakıcı, Muhsin Yazıcıoğlu, Oral Çelik, Kartal Demirağ, Sedat Peker, Haluk Kırcı, Abdullah Çatlı** ve adlarını sayamadığımız, bir kısmı da *'yeterince'* pis işe bulaşmadığı için bilmediğimiz *'milliyetçiler'*e mi husumet gösterdi?

Bu son derece *'masum'* çocuklara yıllar önce Tercüman gazetesinde akıl-fikir veren Bay Kabaklı, 12 Eylül'de **Türkeş** ve diğer MHP'lilerin yargılanmış olmasına hâlâ içerliyor. Ve garip bir psikoloji için de. Yazısının bir yerinde ülkücüler için kullandığı sıfata bakın: *"Yurdumuzun sahibi olan milliyetçiler."* Kabaklı'ya sormak lazım: *"Milliyetçiler acaba bu yurdun boğma telleri, MİT yetkilileri, ruhsatsız tabancaları, sahte pasaportları, üst düzey bürokratları, eroinden gelen paraları ve üniversitede öğrenci kurşunlamalarının da sahibi midirler?*

Paldır KÜLTÜR Test

1) Medyadaki hangi liboş Marks ve Hegels okuduğu dönemi 'cinnet yılları' olarak adlandırmıştır?
a) Hadi Uluengin
b) Ertuğrul Özkök
c) Asaf Savaş Akat
d) Yavuz Gökmen

2) Aşağıdaki gazetecilerin hangisi *'Televoleler kafa boşaltmak için yapılıyor'* itirafında bulunmuştur?
a) Bülent Karpat
b) İlker Yasin
c) Şansal Büyüka
d) Erman Toroğlu

3) Clinton'ın onca eleştirilecek noktası varken Amerika'daki eğitimi kapalı bir sistemden açık bir sisteme dönüştürdüğünü iddia edip ABD Başkanı'nı aklamaya çalışan gazeteci kimdir?
a) Mehmet Altan
b) Ahmet Altan
c) Çetin Altan
d) Hiçbiri

4) Yazısında Nokia'yı övdüğü için okuyucuları tarafından *'kaç para aldın?'* yazılı fakslar gönderilerek *'güvenilmez'* olduğu belgelenen gazeteci kimdir?
a) Serdar Turgut
b) Hıncal Uluç
c) Ayşe Arman
d) Murat Birsel

BARIŞ ERTÜRK

Yanıtlar: 1) a / 2) b / 3) a/ 4) b

CEYN BACI

Semra Can

PONERA GRANDİS

Gördüğüm her gece bekçisi çocukluğuma götürür beni. Yatağın içinde, uzun süre uyumadan düdük seslerini dinlerdim. Bilirdim ki, gecenin karanlığına yayılan düdük sesleri onların anısına söylenmiş birer hüzünlü şarkıydılar!

Doğu Karadeniz Fuarı'nda gördüğüm döner salıncaklara binmek istediğimde babam anlatmıştı onların öyküsünü. Trabzon'da, *'Karagöz Bahçesi'* denilen bir yerde kuruluymuş, yere dikili bir eksen çevresinde döndürülen askılara takılı salıncaklar. İki kafadar gece bekçisi, kentin dışında kalan Karagöz Bahçesi'ne gidip, salıncaklara binmeyi kararlaştırmışlar.

Bekçilerden biri salıncağa koşup, ilk binen olmanın heyecanını yaşarken, motoru çalıştıran arkadaşının da, hızlanmakta olan koltuklardan birine oturacağını hesap edememiş. Sabah, Karagöz Bahçesi'ne gidenler, gece boyunca dönmekten ağızlarından ve burnundan kan gelen cesetler ile karşılaşmışlar. İçlerindeki çocuğun sesini dinleyen o iki gece bekçisinin, görev sırasında öldükleri için şehit sayılıp sayılmadıklarını merak eder dururum!?

Yazlık sinemalar gibi sayıları giderek azaldı lunaparkların. Ayakta kalmayı başaranlar ise ışıklı elbiselerini değiştirmek zorunda kaldılar. Dönme dolabın ışıkları heyecanlandırmıyor insanları eskisi kadar. Yollar ise çarpışan arabalarla dolu.

Dünyaya en büyük dönme dolabın gölgesi, 1896'da, Viyana'da düşer. İngiliz mühendis **Walter Basset** tarafından yapılan dönme dolap korunma altındadır ve Viyana'da satılan hediyelik eşyalarda boy gösterir. Avrupa'nın birçok kentinden kart attım dostlarıma. Ama dünyanın en büyük dönme dolabının resmini taşıyacak zarfın üstüne şu adresi yazmak isterdim: *'Dönme Dolap Sokağı/ƒ Üsküdar.'*

Lunaparkta çocukların gözdesi hiç şüphesiz ki, atlı karıncadır. Yalnızca çocuklar mı?.. Büyükler de çocuklarını tutma bahanesiyle katılırlar hayal döngüsüne. Bir dönemin Yeşilçam filmlerinde ne çok görünürdü atlı karınca. İki sevgili, atların üstünde kahkahalar atarken, şarkısı duyulurdu **Fecri Ebcioğlu**'nun: *"Dünya durmadan dönüyor, dönüyor... / Atlı karınca dönüyor, dönüyor..."*

Böylesi bir sahnedeki kadın, **Ahmet Muhip Dıranas**'ın Fahriye Ablası'nı anımsatır bana. Hani şu, teni buğdaysı, boyu başak kadar olan, rüzgârda kısa etekleri açılan ve açık seçik şarkılar söyleyen Fahriye Abla!.. Belki de, bu yüzden, *'Şiirler'* adlı kitabının bir bölümünün ilk şiiri olarak Fahriye Abla'yı koyan Dıranas, aynı bölümün sonunda *'Atlı Karınca'* şiirine yer verir.

Ne çektik böyle gülünceye dek
Eh, şeniz işte hep bu düğünde!
Karım şen bir deliler evinde,
Yirmisindeki hemşirem Van'da,
Babam tahta tezgâhının üstünde,
Ben bir hayal atının sırtında
Ve anam mahzun... ölünceye dek

Her ne kadar, **Abdülaziz**, kendisini at üstünde gösteren bir heykel yaptırmış olsa da, *'tahtadan at heykeldir, puttur'* denilerek atlı karıncaya izin verilmemiştir. Cumhuriyetin kazanımlarından biri de atlı karıncadır. Cumhuriyet Bayramı'nı tanklar, toplar, uygun adım yürüyüşler yerine atlı karıncalar ile kutlamak daha güzel değil midir?..

Ortaya çıktığı yıllarda elle çevrilirdi atlı karıncalar. Somurtkanların atlı karıncasına kimse binmezdi. Çünkü, dönerken şarkılar türküler söylemek usuldendi. Dümbelek ve zurna eşliğinde söylenen şarkılar arasında *'Oğlan kolunu sallama'*, *'Karga da seni tutarım aman'*, *'Kaynanam kayna, kalk gelin oyna'* ve *'Cimdallı'* en gözde olanlarıydı. Erkekler ata binerken, kız çocuklar arabalarda otururlardı.

1955 yılında, Montgomery'de, yerini bir beyaza vermeyen **Rosa Louise Parks** adlı kara tenli kadın tutuklanarak para cezasına çarptırılır. Amerika'da, kara tenlileri aşağılamak için kullanılan *'Jim Crow'* deyişi, taşıtlarda beyaz olmayanların oturacakları bölümün adıdır aynı zamanda. Parks'ın direnişi tüm ülkeye yayılır ve yapılan boykotlar sonucunda otobüslerdeki ayrımcılık resmi olarak kaldırılır. Irkçılığa karşı direnen kara tenli şairlerden biri olan **Langston Hughes**'da, *'Atlı Karınca'* şiirinde ayrımcılıkla alay eder:

Nerede bu atlı karıncanın
Jim Crow bölümü bayım?
Binmek istiyorum da.
Bizim oralarda, Güney'de
Beyazla kara oturamazlar yan yana.
Treninde Güney'in
Ayrıdır Jim Crow vagonları.
Otobüste tıklınız arkaya.
Ama atlı karıncanın
Yok ki arkası!
Lütfen bayım,
Hangisi kara çocuğun atı?

Atlı karıncaya ilk yıllarda *'atlı karaca'* denilirdi. Sonra, nedendir bilinmez, *'karaca'* karıncaya dönüşüverir. Atlı karıncanın bilimsel adına *'Ponera Grandis'* denilen iri bir karınca türü olduğunu da yazalım ve son noktamızı çığırtmacın tur sonundaki haykırışıyla koyalım: *'Yandı Paralaaaaar!..'*

SUNAY AKIN

▶ **Yahya Murat Demirel, EGEBANK'ı satın aldı. Cumhurbaşkanı'nın "ünlü" yeğeni, "Bankayı alırken hiç kredi kullanmadık, kimsenin de kapısını çalmadık!" dedi...**

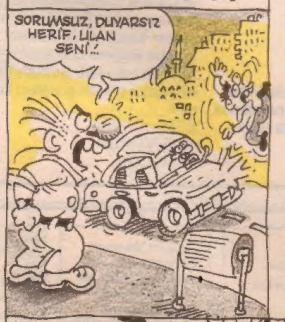

▶ **Kapatılan Refah Partisi'nin "kayıp ettiği" 2 trilyonun 100 milyar lirasıyla peynir ve sucuk alındığı öne sürüldü**

...ı satın aldı.
..."Bankayı alırken hiç ...pısını çalmadık!" dedi...

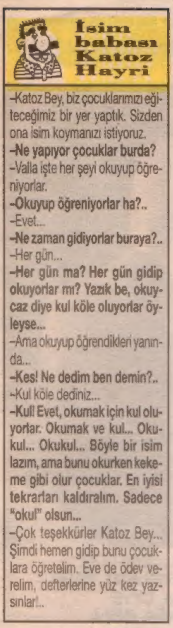

▶ Hükümet, sermayeye hizmette sınır tanımıyor. Bankacılardan sonra, borsacılar da memnun ediliyor!

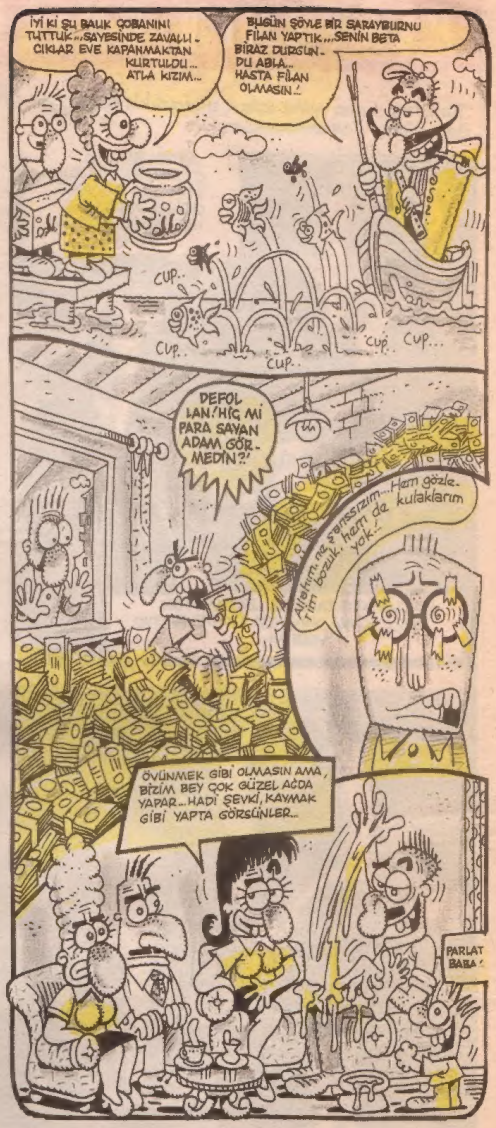

▶ ŞOK GELİŞME! BAŞBAKAN YILMAZ, ÇETELER KONUSUNDA BİR BASIN TOPLANTISI DAHA YAPTI!

TARİHE KARŞI

Kahramanların erkenden alıp başını gittiği bir dönemde çırpınmayı kanıksamak zorunda kalmışsa birçok insan kime, neyi anlatalım? Habis günler yaşadığımız doğru. Hayatımızı kasvet, sıkıntı, karanlık var gücüyle ele geçirmeye çalışıyor. Caddelerde içimizden geldiğince dolaşamıyoruz; ayaklarımıza kötülük bulaştı. Gelin, çığlık yarışması yapalım! Yanıbaşımızda küstah bakışlarıyla bizi gözetleyen, en eski yaşamlardan çıkagelmeyi becerebilmiş ve hep var olacak eli kanlı bir acıyla yüz yüze gelmekten daha nereye kadar sakınacağız. Yazık değil mi kelimelerimizin melodisine!

Tarih, iyi yürekli insanlara az çektirmedi. Hep insafsız, yüzsüz ve çatık kaşlı oldu tarih. Esmer yüzlü, delişmen gözlü, yerinde duramayan ve kalbinde yeryüzünün şeklini değiştirecek kadar çok isyan taşıyan kimilerinin bedenlerine binlerce çirkin el uzandı. İşkence çok soysuzcaydı, ama hep vardı ve işbirlikçisi ne yazık ki geçen zamandı; yani tarih, yani kara hayat, yani tutsaklaştırılmış ve zavallı bir zaman.

Hayatımızın kara lekesi olan yoksulluk az mı insanın bedenini yıprattı erkenden! Evlerin içinde yaşanan sefalet, sıkıntı ve kaçınılmaz cinnet az mı törpüledi bir ömrü korkarak, baş eğerek, çekinerek, yalpalayarak ve ölümün bir an önce çıkıp gelmesini isteyerek geçirmekten başka çaresi olmadığından inanan birçok insan ruhunu! Yoksulluk da çok soysuzcaydı, ama o da hep vardı. Tarih, amansız kavgalara hiç yüz vermedi. Korlaşmaya yüz tutmuş yoksulluğun alevlerinin canlanması için elinden geleni yaptı.

Bir türlü evrimini tamamlayamayan ilkel bir hayvan gibi; gücü kutsayan, insanın elde değmemiş sancılarına inanmayan, iyi hayatlara imrenen hiç kimseye aldırmayan, birkaç padişah, kral, general, baron ya da kendisine asil diyen acımasızların yeteneksiz soytarısı gibi davranmaya alışan; kirli, kara, vahşi ve sırıtkan yüzüyle ve çürümüş uzun kollarıyla yaşamımıza göz dikmiş, bizi olmadık çaresizliklere iten, kendimize olan güvenimizle dalga geçen, ihanet ve bitkinliğimizin bir an önce gerçekleşmesini isteyen, bizi zayıflatan ve dilimize dağ gibi ağıtlar düşüren bu kendini bilmez tarihle hesaplaşmanın vakti gelmedi mi artık? Hangi sokak özgürce kıvranmamıza izin verecek? Hangi insanların yüreğinin kanı olmalıyız? Bir kavga nasıl olgunlaşır? Ne duruyoruz? Ölüme yazgı diyorlar; beklemek de bir yazgı mıdır?

Çevremizde, çok masumlarmış gibi dönüp duran maskeli insan yüzleri varlık, servet ve kişiliklerini bir sonraki nesle aktarmak için niçin bu kadar hevesli davranıyorlar? Hayatımızda birçok insanın canını yakan açgözlülük hep gizlenerek mi dolaşır? Yudumlamayı ve alıp göğsümüzün tam ortasına sokmayı umduğumuz özgürlük nerede? Sen neredesin hayat, ne zaman bizden yana olacaksın; kol kola girebilmemiz için ne yapmamızı istiyorsun?

Günlerin birbirinin devamı olmayacağı, o şefkatli zamanların çok umutlu insanları ne zaman, kaç zaman sonra yetişecekler? Belki de çok asil bir kine ihtiyacımız var: Hiç tükenmeyeceğinden emin olduğumuz, haklı ama gözü kara bir kin. Kudretliyi seven bir tarihle başa çıkabilmenin başka yolu yok.

Gülümsemeyi hatırlayan kentlerin gerekirse başıboş dolaşan çocukları olmak çok mu zor? Hiç olmazsa gözyüzü eşlik eder bize. Kıstırıldık çünkü. Bir tek kendi ellerimiz kaldı. Roman, sinema, şiir bize ihanet etti. Tiksintiyle bakar oldular hepimize, saf değiştirdiler. İçinde bulunduğumuz zamanın gerçeklerini sevmez oldular, tarihe kendi bildikleri gibi geçmek istiyorlar. Hayatımıza musallat olan ve aklımızı çelen kof bir tarihin *'şimdi'*sine katkıda bulunuyorlar. Roman, sinema, şiir bizi terk etti.

Kuşkuyla cesaretimiz yan yana yürümeli... Sokaklarda hâlâ coşku var... Kimbilir belki bir gün en az kanımız kadar hızlı akarız biz de... Büyürüz... Anlarız... Kollarımızı uzatırız. Hayatı dize getiririz. Yürürüz... Sesimiz iri çıkar... Gideriz... Tarih tökezlemeye başlar... Güleriz... Güleriz... Güleriz.

ALTAY MARTI

PLAZANIN GÜLLERİ

ÖZET: Plazaların doruklarında hava isli pusludur. Transfer piyasası almış başını gitmiş, her yanı satış dedikodusu sarmış, sarmalamıştır....

Türk medyası, yine içten pazarlıklı günlerinden birini yaşamaktadır...

- SON -

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

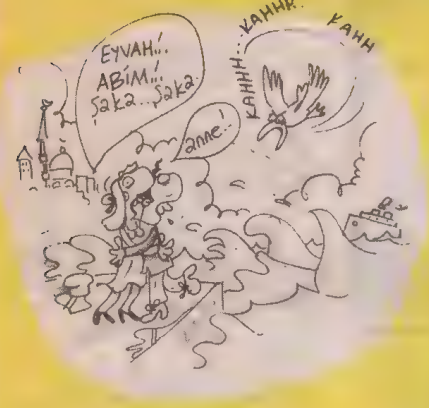

ÖZELEŞTİRİ

Bu köşede yazı yazmam yerine, çizmem daha doğru bir eylem... Ama çoğunlukla yazı yazmayı da engelleyemiyorum. Bu engellenemez istek; biraz da karikatür ve mizah dergilerimizin son yılarda yarattığı popülizm ve yılgınlıktan kaynaklanıyor. Aslına bakılırsa Dinozor'un ilk çıktığı günlerdeki ruh hali, buna karşı bir çıkıştandı. Son yılların tıkanıklığını aşacağımız bir adresti benim için. Daha doğrusu hepimiz için geçerliydi bu...

Geçen süre içinde bakıyorum da her yerde bir yılgınlık hâkim ve biz de nasibimizi alıyoruz gibi. İki ay öncesi ufak bir tatil yaptım ve bunları düşündüm. Şansa bakın ki tatilde aldığım iki dergide de bunlarla ilgili yazılar rastgeldi. Bu dergilerden biri Papirüs'tü ve kapsamı yoğunluklu olarak mizaha ayrılmıştı. *'Mizah eşekten inip Mercedes'e binince'* başlığı altında sunulan dergi, mizahı ve dergilerini sorgularken çeşitli mizahçılarla da bu konu hakkında soruşturma yapmıştı. Yapılan soruşturmaların başlıklarına bile şöyle bir bakmamız yeterli olacak sanırım;

- Eşeğin suyuna gidilmemeli...
- Nerede o tantanalı yıllar
- Mizahın dozunu kültür belirler
- Apolitizasyonun mizahı doğdu.
- Halkı aptal sanan yanılır.
- Eşeğe ters binene 'dinozor' derler.
- Sipariş mizah, muhalif olamaz
- Akıl bitince, mizahın kamburu ışıldar
- Para bütün değerleri boğdu.

Bir yandan bunları okuyup düşünürken farklı bir şeylere bakayım diye çok alakasız bir dergi aldım. Antika kültürü koleksiyon ve sanat dergisi ibaresiyle çıkan Tombak'tı bu mecmua... Ne kadar kel alaka di mi?!.. Şansa bakın ki bu dergide de *'Demokrat Parti ve Ratip Tahir Burak'* adlı bir inceleme yazısı vardı. **Ratip Tahir Burak,** karikatürleri nedeniyle içeri giren ilk fikir suçlusu **Halim Büyükbulut**'un bir karikatürüne yazdığı altyazıdan dolayı Demokrat Parti iktidarı döneminde 18 ay hapse mahkûm olmuş ve 1955-1956 yıllarında Toptaşı Cezaevi'nde yatmış. Ulus gazetesinde yaptığı karikatürlerle tanınan Burak'ın yazısını okurken karikatürleriyle yaptığı mücadeleye imrenerek baktım.

İşte böylesi geçen bir tatil sonucu aldığım enerji ile işime koyulmayı düşünüyordum. Fakat geldiğimde etrafıma bir baktım ki, her yerde bir yılgınlık... Bütün coşku bir anda kaybolmuştu. Aynı yılgınlığa hayatın diğer alanlarında da şahit oluyorum. Örneğin Cumhuriyetin 75. yılı kutlamalarına bir bakalım. Bu yıl hem tarihsel olarak hem de sosyal uyanış açısından 29 Ekim daha da anlam kazanıyor. 50'lerden sonra *'Küçük Amerika'*lılaşma siyasetiyle, cumhuriyet devrimlerinden ödünler verilmeye başlanırken 12 Eylül darbesiyle de Türk-İslam sentezi adıyla karşıdevrim oturtuluyordu. Böylece oluşan ırkçı-şeriatçı-Amerikancı ittifak, cumhuriyetin bütün kazanımlarını yok edip gericiliği, çeteciliği hâkim kılıyordu.

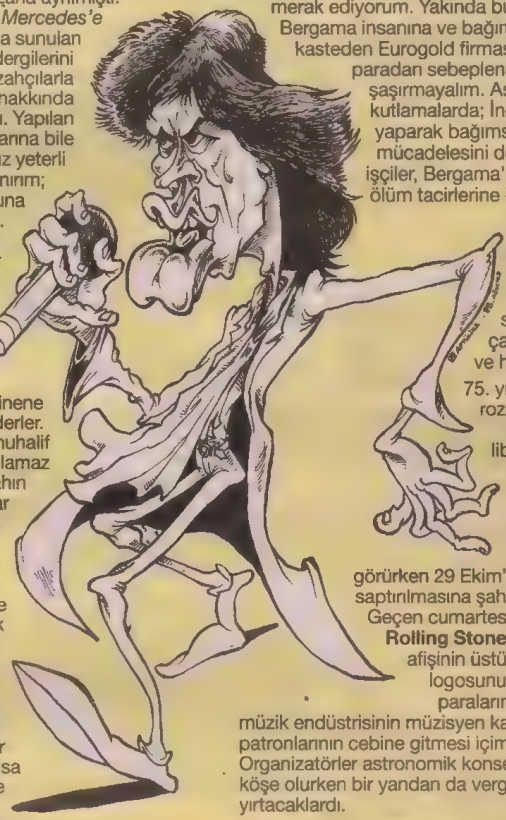

İşte şimdilerde bu denge aydınlanmadan yana dönerken cumhuriyet devrimlerinin devam etmesini sağlayan bir çizgiye de girmekte... 29 Ekim böylesi bir rota değişiminde kutlanacak. Peki bu kutlamalar için içimizdeki coşkuyu, devrimciliği yok edercesine *'Cumhuriyetimizin 75. Yılı'* adlı kampanya ile devletin kasasından 3.5 trilyon lira harcanıyor. Bu etkinliklerle adeta karşıdevrimci, 2. cumhuriyetçi güçleri eğlendirmek için cumhuriyetin parasıyla cumhuriyeti kutluyorlar. Reklam spotlarına, 10. Yıl Marşı ve nutukların tekno müzikleştirilip popülizme kurban edilmesine, **Ahmet San** konserlerine 75. yıl sponsorluğu sağlanmasına, saray partilerine bakınca cumhuriyet anması adıyla cumhuriyetle dalga mı geçiliyor diye merak ediyorum. Yakında bu kutlamalar için Bergama insanına ve bağımsızlığımıza kasteden Eurogold firması da bu paradan sebeplenirse hiç şaşırmayalım. Aslında bu kutlamalarda; İncirlik'te grev yaparak bağımsızlık mücadelesini devam ettiren işçiler, Bergama'da çokuluslu ölüm tacirlerine karşı antiemperyalist mücadele veren köylüler, aydınlanma hareketini sürdürmeye çalışan aydınlar ve halk olmalıydı.

75. yıl için çıkarılan rozetleri, 2. cumhuriyetçi liboşlardan şeriatçı, Osmanlıcı TV kanallarının logolarının yanında görürken 29 Ekim'in içeriğinin saptırılmasına şahit oluyoruz. Geçen cumartesi yapılan **Rolling Stones** konserinin afişinin üstünde 75. yıl logosunu görünce, paraların çokuluslu müzik endüstrisinin müzisyen kanı içen patronlarının cebine gitmesi içimizi burktu. Organizatörler astronomik konser biletleriyle köşe olurken bir yandan da vergiden yırtacaklardı.

Üstüne üstlük arkalarında dev TV ve medya holdinglerinin sponsor olmasına rağmen. Bir de utanmadan *'Müslüman bir ülkede Rolling Stones'ın ilk defa konser verdi'*ğini de söylemeleri sinirleri iyicene harap ediciydi. (Rolling Stones daha önceden Müslümanların yoğunlukta olduğu yerlerde konser vermişti. Üstelik bizim ülkede 75 yıldır çağdaş çoksesli müzik konserleri verilmesi yeni bir olay değildi)... Bu ne ezikliktir. Hadi kendi başlarına bu ezikliği yaşasalar anlarım, bunu (o reddettikleri birinci) cumhuriyeti aşağılayarak yapıyorlar...

Mümtaz Soysal'ın dediği gibi, *"Laik ve demokratik cumhuriyetin güvencesi devrimciliğidir"*... Bu devrimci ruhu silmeye çalışanlar, yıllarca kavramları sahteleştirdikleri gibi; 29 Ekim'in de içini boşaltmaya uğraşıyorlar... Ve hepimiz sessiziz.

Bu yılgınlığı, sessizliği bozması gereken yapıtaşlarından biri de mizah dergileri... Bizim Dinozor'un savaşımı da bu olmalı... Ki buraya sığınma sebebimiz de yılgınlığa karşı bir şeyler yapma isteğindendi...

Ve bunun önemi daha da artıyor bugünlerde.

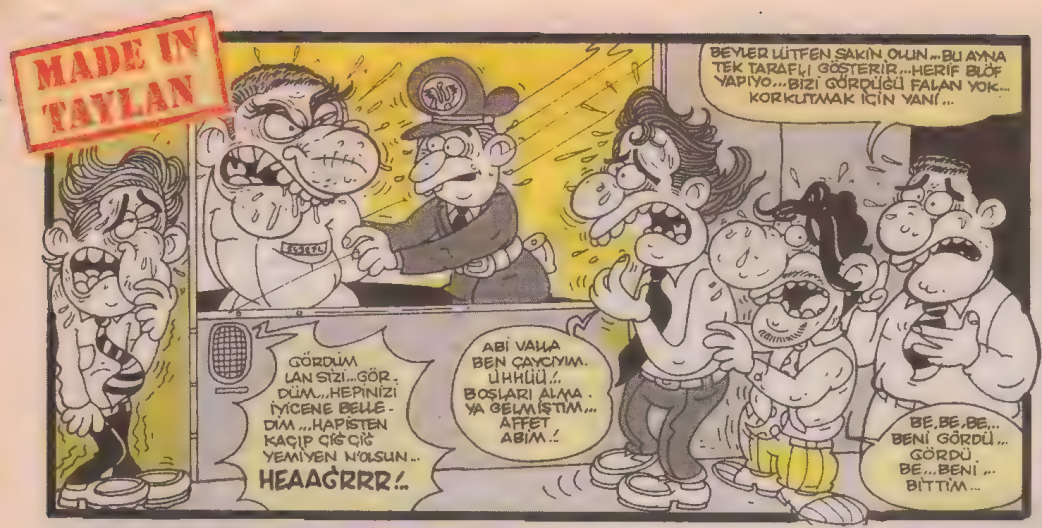

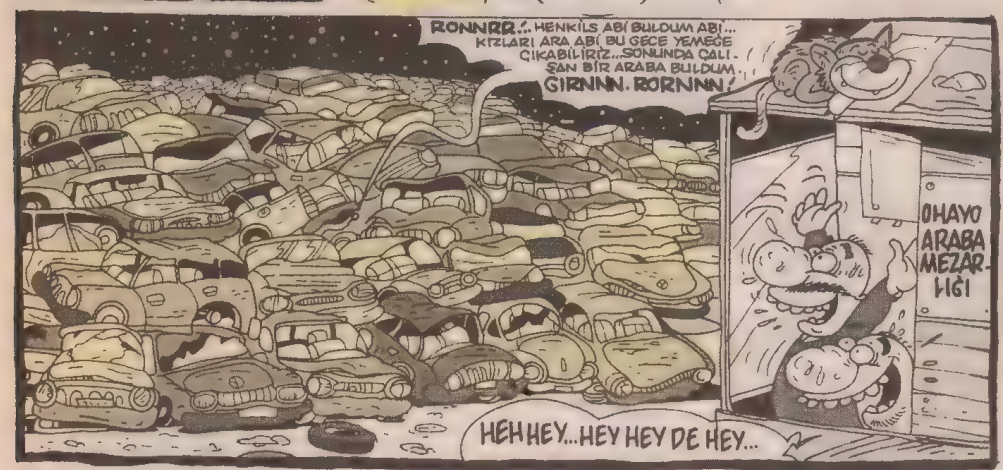

Gelen Evrak

Ulaşımda Demiryolu Platformu

'BİZ DE DİNOZORUZ'

Ülkemizi kan gölüne çeviren ve halkımıza çok büyükbedeller ödettirmeye devam eden, çarpık ve karayoluna dayalı ulaşım sisteminin yarattığı **'trafik terörü'**ne dur demek amacıyla; 12 Mayıs 1998 tarihinde, 25 sivil toplum ve 5 kamu kuruluşu ile birlikte oluşturduğumuz **'Ulaşımda Demiryolu Platformu'**na katılan, katkı ve destek veren demokratik kitle örgütü ve meslek kuruluşu sayısı 70'e ulaşmıştır.

Platformun ilkesi: İnsan hayatının, sağlığının ve güvenliğinin her şeyden önemli olduğu gerçeğinden hareketle ülkemizde ulaşımda demiryolunun zorunlu olduğunu kamuoyuna, tüketicilere ve yetkililere benimsetmektir.

Platformun amacı: İnsancıl, güvenli, çevre dostu olan, dışa bağımlılık yaratmayan, enerji savurganlığına neden olmayan, ülkenin sosyal ve ekonomik kalkınmasının lokomotiflerinden olan demiryolu ulaşımının hak ettiği düzeye ulaşması, çağdaş ve hızlı bir demiryolu sisteminin gerçekleşmesi, mevcut demiryolu hatlarının yeniden düzenlenmesi, '2. Ulusal Demiryolu Kongresi' ile 9. Ulaştırma Şûrası'nın sonuç bildirgelerinde belirlenen yeni demiryolu hatlarının; bütçeye konu ile ilgili gerekli ödenek konularak ülkemizin demir ağlarla örülmesi ve komşu ülkelerle demiryolu bağlantılarının kurulması ve "Boğaz tüp demiryolu geçişi"nin öncelikle ve ivedilikle gerçekleşmesidir.

Platformun hedefi: Toplumun her kesiminin desteğini alarak ve kamuoyu oluşturarak amacına ulaşıncaya kadar çalışmalarını ve demiryolu kampanyasını sürdürmektir.

Platform, yukarıda belirlenen ilke, amaç ve hedefler doğrultusunda çalışmalarını kesintisiz olarak sürdürmekte olduğu çalışmalarkapsamında 21-26 Eylül 1998 tarihlerindeki haftayı ülkemizde **'Demiryolu Haftası'** olarak kutlanması yönünde karar alarak hafta boyunca bir dizi etkinlik yapılacaktır.

Bu etkinlikler şunlardır:

1) 21-22 Eylül 1998 günlerinde Boğaziçi Ekspresi ile Ankara'dan İstanbul'a gidiş-dönüş ve Haydarpaşa Gar'ında etkinlikler yapılması. İmza günü, Hilmi Çamurdan 'Toya' adlı kitabını imzalıyor.

2) 23 Eylül 1998 Çarşamba günü Ankara'da bir **"Demiryolu Yürüyüşü"** düzenlenmesi (saat: 11.30'da garda toplanılacak ve Abdi İpekçi Parkı'na yürünecektir).

3) 24 Eylül 1998 Perşembe günü Ankara Gar'da konu ile ilgili bir film gösterimi ve slayt görüntüleri.

4) 25 Eylül 1998 tarihinde Kızılay'da bildiri dağıtılması ve UDP kokartı takılması

5) 26 Eylül 1998'de **'Ulaşımda Demiryolu'** konulu panel yapılacaktır. FSK Sanatçısı **Oğuz Sağdıç**'ın **'Demir Ejderlere Ağıt'** adlı mildivizyon gösterimi sunulacaktır.

Panelde:

–Tarihsel süreçte ülkemizdeki ulaşım politikaları,

–Demiryollarının önemi ve geleceği,

konuları iki oturum halinde tartışılacaktır.

Panel TCDD Konferans Salonu'nda, saat 10.00'da başlayacaktır.

Ülkemiz ve halkımızın yaran için her açıdan çok önemli olan hızlı ve çağdaş demiryolu sisteminin ülkemizin her yerinde gerçekleşebilmesi konusunda **'Ulaşımda Demiryolu Platformu'**na isteyen her kuruluş ve birey güç ve destek verebilir, katılabilir.

Sizlerden dileğimiz, eğer mümkünse, köşenizde/programınızda bu konunun önemine değinerek gerek platforma destek verme, katılma; gerekse **'Demiryolu Haftası'** etkinliklerine katılma konusundaki çağrımıza yer verirseniz platforma büyük destek vermiş olacaksınız.

Saygılarımızla.

Ulaşımda Demiryolu Platformu Adına

Turhan Çakar (Platform Sözcüsü / Tüketici Hakları Derneği Genel Başkanı)

Ömer Çelik (Platform Yürütme Kurulu Üyesi / TCDD Genel Müdürlüğü APK Dairesi Şube Müdürü)

BEBEK

Altay Martı / Sencer

1990 yılının zorlu bir kışında sınır ilçelerimizden birinin sağlık ocağında çalışıyordum... Sağlık müdürlüğünden gelen bir yazıda Suluçam köyü civarındaki otuz köyde sağlık taraması yapmak üzere görevlendirildiğim bildiriliyordu... Gerekli hazırlıkları yaptık... Bir hemşire, bir sağlık memuru, şoför ve ben her yerin karla kaplı olduğu bir gün düştük yola...

Yol boyunca karşılaştığımız köylerin okullarında çoğu sıfır numara traşlı, elleri yüzleri soğuktan çatlamış, ama çok güzel bakışlı, utangaç gülüşlü, bir o kadar da ürkek çocukları muayene ettik, ilaçlar verdik...

Köylüler hem hayatlarının o kötü mevsiminde "taa ayaklarına kadar" gittiğimiz için, hem de o bir türlü bitmek, tükenmek bilmeyen tek düze yaşamlarına, bir iki saatliğine de olsa yeni birileri girdi diye konuksaverliklerinin sınırlarını zorlu yorlardı... Belki de kara günler için saklanan kavurmalar, lavaş ekmekler, ayranlar, çaylar hesapsız, kitapsız getiriliyordu önümüze... Bir hekim olarak idealistliğimi yitirmeye başladığım, meslektaşlarımdan yabancılaştığım bir dönemdi o zamanlar... Bir ise yarıyor olmak, takdir edilmek nasılda hoşuma gitmişti o köy konaklamalarında anlatamam...

Sağlık taramasının son gününde en uzak köye gitmek için yola çıkmıştık yine... Köye varıp okuldaki muayenelerimizi tamamladık... İlçeye dönüş hazırlıklarına başlamıştık ki kapıdan bir hayli yıpranmış giysileriyle genç bir köylü girdi... Yanıma yaklaşıp usulca mırıldandı...

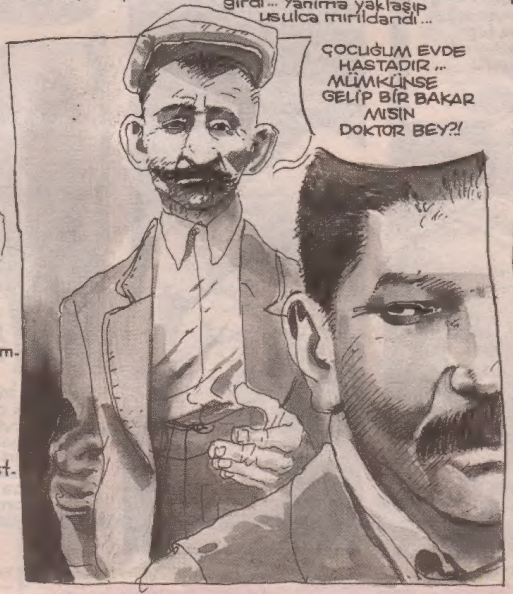

Yüzünde acı ve çaresizlik vardı, sesi kırılgandı bu genç köylünün... Muayene çantamı ve birkaç ilaç alarak birlikte okuldan çıktık...

Dizimize kadar gelen kar içinde, o bir an önce yetişmek istermiş gibi neredeyse koşarak, bense alışkın olmadığım bir yolda elimden geldiğince oraya buraya batmadan yürümeyi becererek ilerlemeye başladık...

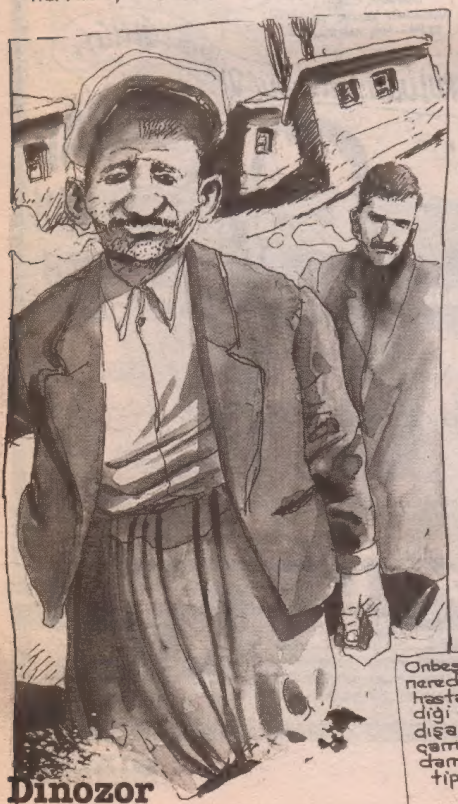

Onbeş dakika sonra köyün neredeyse çıkışındaki eve, hasta çocuğun bizi beklediği eve ulaşmıştık... Ev dışarıdan toprak damıyla, çamurdan sıvalarıyla, damın üstündeki loğuyla tipik bir köy evi'ydi...

Ancak içeri girdiğimde gördüğüm manzara karşısında başım ağrımaya başladı, nefesim daraldı... Sanki onların o anki durumlarından ben sorumluymuşum gibi utandım...

Dam her tarafından akıyor içerisi buz gibi soğuk, yerler çamur ve saman bataşığı içindeydi. Duvarlarda yağlı kara bir çamur ağır ağır aşağılara doğru iniyor, ev sanki eriyordu... Bir köşede yarı gölgeli yüzlü, geleneksel kürt giysileri içinde yaşlı bir kadın vardı... Ne yapacağını bilemez halde, belki de çok alışkın olduğu bu sefalete en berbat beddualarını ediyordu içinden..

Odanın bir başka köşesinde ise ıslak bir kilim, bir kaç çul çaput ve kirli bir yastık vardı...

Bir de genç bir kadın duruyordu odanın tam ortasında... Kırmızı tülbentiyle yüzünün yarısını kapatmış gözleriyle benden yardım istiyordu...

Devamı arka sayfada

Dinozor

Bşt.arafı 13. sayfada

Yoksulluğu kime sorsanız tarif eder, herkes bilir bu kelimenin anlamını... Ama yaşamak-tanık olmak çok başka birşey... Kelimeleri alaşıp pullayıp yoksulluk ve çaresizliğin en son sınırını ben de anlatabilirim herkese, ama bu ev çok farklıydı ve çok utanıyordum...

Çocuğun nerede olduğunu sordum... Gösterdiler, farkında değilmişim, yanı başımda üzeri beyaz bir tülbentle örtülü bir sandık duruyormuş... Bildiğimiz elma veya portakal sandığı...

Usulca açtım tülbenti... İçinde üç-dört aylık bir bebek... Bizim yer bezi olarak bile kullanamayacağımız yarı ıslak birkaç bez parçasına sarılmış, tabanına mukavva döşenmiş bir sandık içinde neredeyse kırk derece ateşle bir çocuk... Gözleri baygın, dudakları kurumuş...

Hemen su getirmelerini istedim... Sonra da alıp bebeği kucağıma ateşi az alana dek suyla ovdum her yerini... Soğuk suyu vücudunda hissedip bağırdıkça keyifleniyordum... Çünkü onun sesi yaşamın sesiydi... Bir saatte yakın uğraşıp durdum... Sonra tariflerini yaparak ilaçlar verdim annesine... Birazdan mışıl mışıl uyudu bebek...

Biraz daha kaldım orada... Genç köylüyle baş-on dakika söyleştik...

NE İŞ YAPARSIN?

KAÇAKÇILIK! SIRTÇIYIM DOKTOR BEY... HALİMİZ PERİŞANDIR... HAYAT ZORDUR, ÖLÜM BURNUMUZUN DİBİNDEDİR...

Sırtçılık başkasına çalışmak demekti... Bu zavallı köylü İran'dan önce mayın ve asker pususunu aşarak getirdiği üç-beş sigara, üç-beş çaydan çok az pay alıyordu belli ki...

Bebeği son bir kez daha seyredip çıktım evden... Masum yüzü beynime kazındı... Çıkarken yaşlı kadın kürtçe birşeyler söyleyerek sırtıma vurdu minnettarlıkla... Ertesi güne dek düzelmezse çocuğu ilçeye getirmelerini tembih ettim...

Genç köylü beni getirip okula bırakıp kurulmuş bir alet gibi hep aynı dualarını okuya okuya ayrıldı yanımdan... Okuldaki işlerimizi bitirip kasabaya doğru yola çıktığımızda akşam oluyordu...

Bir kaç gün aklımdan çıkmadı o güzel bebek... Hep gelirler diye bekledim... Gelen giden olmadı... Öldü mü kaldı mı, hâlâ bilmiyorum...

BİTTİ

Son anda aldığımız bir habere göre...

'Bir Dinozorun Anıları'

METİN HAKYERİ
e-mail: hakyeri@yahoo.com

"Çağımızın sözde yükselen, ama aslında alçalan değerleri arasında damarıma en çok basanlardan biri **'globalleşme'** dedikleri palavra. Ben enternasyonalizme, yani sınırların ortadan kalkmasına, milletlerin tam anlamıyla kaynaşmasına inanan bir dinozorum. Globalleşme ise enternasyonalizmin tam tersi benim gözümde. Globalleşme lafı arttıkça, insanlar aynı küre içinde birleşeceklerine birbirlerine büsbütün düşman oluyorlar. Etnik gruplar arasındaki düşmanlıklar artıyor. Çeçenlerle Ruslar; Boşnaklarla Hırvatlar, Sırplar, Slovaklar birbirlerine giriyorlar. Marx, enternasyonalizm sayesinde bütün dünya emekçilerinin birleşmesini istemişti. Globalleşmede ise birleşen ancak büyük kapitalistlerin yönettikleri büyük şirketlerin paraları. Globalleşen insanlar değil, paralar ancak.

Çağımıza uymak zorundayız palavrasına da hiç mi hiç inanmıyorum. Eğer yaşadığım çağın en yüce ideali köşeyi dönmekse; eğer yaşadığım çağ toplumsal adaletsizlik üstüne kuruluysa; eğer yaşadığım çağ inandığım her şeyi yadsıyorsa; eğer yaşadığım çağa bayağılık ve çirkinlik egemense, ben böyle bir çağa neden ayak uydurmak zorunda kalayım? Tam tersine, başkaldırırım, direnirim böyle bir çağa karşı. Bu yüzden dinozorlukla suçlanmam da vız gelir bana. Çünkü ben dinozoru, tarihöncesi çağların nesli tükenmiş bir hayvanı olarak değil; geçmişin doğruluğu kanıtlanmış ve yadsınamaz değerlerini yeni sentezler yaparak geleceğe taşımayı amaçlayan bir yaratık olarak tanımlıyor, dinozorluğumla övünüyorum.

Ütopyalara gerçekten de inananlardanım ben. Şu son yüzyılda, düşgücü açısından en çılgın bilimkurgu yazarlarının bile aklının alamayacağı yenilikler icat edildiğini düşünürsek, ütopyalara inanmamanın yolu var mı? Bu ütopyalar teknoloji ve elektronik alanındaydı şimdiye değin. Ama siyasal, toplumsal ve ekonomik alanlarda ütopyalar neden gerçeğe dönüşmesin günün birinde? Beyinlerinin gücünden yararlanarak, telefonu, radyoyu, televizyonu, bilgisayarı ve daha neleri neleri icat eden insanlar; erozyon yüzünden aç kalmayı, vahşi kapitalizm yüzünden birbirlerinin yamyamı kesilmeyi, savaşlar yüzünden kıyıma uğramayı ve daha nice felaketleri önleyecek toplumsal ütopyaları neden icat etmesinler ileride?"(*)

(*) ***Mina Urgan***'ın *"Bir Dinozorun Anıları"* kitabından alınmıştır.

Dinolar'dan özür: Bu hafta yeriniz işgal edildiği için karikatürlerinize yer veremedik. Üstelik önceki haftaların 3 katı kadar da çok karikatür göndermiştiniz... Neyse, acısını haftaya, daha geniş bir yeri sizlere ayırarak çıkarınız...
Müdüriyet

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi

Kuruyemişçide çırak olarak çalışan Enver Küpeşte'nin dükkana gelen genç çiftler için yazdığı şiirdir:

Soğuktan girersiniz sıcak ortama
Ki buğu oluşur gözlük camınızda
Kuşkusuz bir aşk var aranızda
Benim de dileğim bir sevgili bulmaktır!

Sizi mutlu görmek beni de mutl'eder
Size bedava lokum sunsam, dağılsa keder
Fakat yapamam, patron kulağımı çeker
Benim de isteğim br sevgili bulmaktır!

Enver der ki, hep geliniz geliniz
Yalnızlık zor, kıymetinizi biliniz
Sağlık sıhhat için cezerye isteyiniz
Benim de amacım bir sevgili bulmaktır!

Pars Kurupasta adlı oto galerisi sahibinin Şampiyonlar Ligi için yazdığı şiirdir:

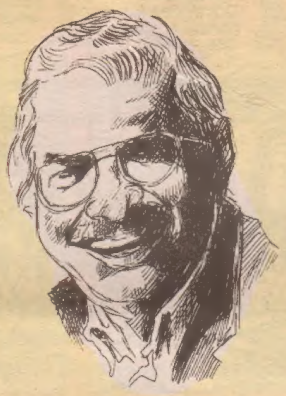

Ne muazzam bir organizasyon
Şu Şampiyonlar Ligi!
Gönüllere dev promosyon
Şu Şampiyonlar Ligi!

Altı grupta dörder takım var
Herbiri altışar maç yapar
Çarşamba gecemi alır kapar
Şu Şampiyonlar Ligi!

Pars der ki, estetik ve bilgi
Biraraya gelir olursa ilgi
Futbol denen olaya yenilgi
Şu Şampiyonlar Ligi!

Yeliz Marul adlı sigortacının kendini istemeye gelen utangaç doçent için yazdığı şiirdir:

Demek gönlümü bana kaptırdın
Annenin babanın aklını saptırdın
Hoş bir kutuda madlen yaptırdın
Ama ben evlenemem ey doçent!

Fikrim senin şahsından bağımsız
Sanırım yaşayabilirim adamsız
Daha da kurcalaman anlamsız
Seninle evlenemem ey doçent!

Yeliz der ki, yakışıklısın
Bilimle uğraşıyorsun ve de şıksın
Kısmetini başka yerde aramalısın
Bir erkekle evlenemem ey doçent!

Beşyıldızlı bir otelde ütücü olarak çalışan Timur Budapeşte'nin uzay boşluğuna bakarak yazdığı şiirdir:

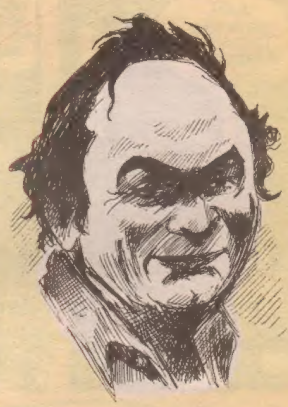

Es, boşluğun rüzgarı es
Şu büyük sonsuzluğa pes
Bir gün duysam bir ses
Dese "Dünyalı, dostum ben!"

Biliyorum, gelecekler bir gün
Bu azimle beklerim her gün
Göremezsem diye üzgün
Üzgün sayıklarım: "Dostum ben!"

Timur der ki, dünya kötü
Geçicidir hayat, fanidir ütü
Anamdan emdiğim ak sütü
Sunarım ona, dese "Dostum ben!"

S. Gürpınar

Şakası bile komik...

B.BAYRAM.

DEVAMI HAFTAYA...